

b) att Riksdagen måtte indraga det å ordinarie stat uppförda anslaget 60,000 kronor till teatrarne för ofvannämnda spelår och 1888;
och således intet anslag måtte beviljas till teatrarne.

Om remiss till statsutskottet anhålles.

Stockholm den 12 maj 1887.

O. W. Redelius.

J. P. Nilsson.

N:o 29.

Herr E. Åkerlund, om ändringar i tulltaxan.

De stadigt både inom och utom landet sjunkande prisen å landtmannaprodukter och den i följd deraf allt mer tilltagande arbetslösheten å landsbygden, som förorsakar stegrade utgifter inom landskommunerna, hafva, såsom allmänt erkännes, nu gjort landtmännens ställning inom större delen af vårt land sådan, att lindring i de nödiga utgifterna mer än någonsin erfordras, derest »ej ett eller annat tiotusental» af dem skola bringas till tiggarsstafven, innan de hunnit eller förmått vidtaga de åtgärder, som sägas skola medföra deras framtida välstånd, eller jordbrukets ombildning i enlighet med inom Riksdagen gifna möjligen välmenta råd och anvisningar; och då Norrlands hufvudnäring på det öfriga landets bekostnad fått sig tillerkända stora fördelar genom de ingångna handels-traktaterna, och då städernas invånare så väl som industriens idkare, vare sig arbetstagare eller arbetsgifvare, ega den förmånen att få förskaffa sig större delen af hvad de behöfva köpa, eller sådana varor, som jordbrukaren *måste* producera, från det håll, der de billigast kunna fås, men landtmännen i högst få fall fått sig någon sådan rätt tillerkänd i fråga om de varor, som de behöfva förskaffa sig från handel och industri, och då deruti tydliggen ligger

en stor orättvisa, som väl icke i dessa tider, då man så mycket ifrar för jemlikhet och lindring af de betrycktes elände, längre af någon kan anses böra fortfara, får jag vördsamligen föreslå, att Riksdagen, icke allenast till den betryckte jordbrukarens utan ock till den fattige arbetarens gagn och ögonskenliga välgång, ville besluta, att *alla* tullumgälder för nedanstående varor från och med den 1 nästkommande Augusti måtte afskaffas:

Band, »andra slag»; Blanketter och Räkningar; Blanksmörja, Blanksvärta och Skovax; Bleckslagarearbeten; Bly: arbetadt, omåladt och olackeradt — måladt eller lackeradt; Blyertspennor; Bläck: Skrif-; Bokpermar; Borstbindarearbeten, med undantag af sådana med infattning af ben, horn eller andra ämnen, utom jern och trä; Brefkuverter och Papperspåsar; Böcker: på svenska språket tryckta — med inbundet rent eller linieradt papper; Decimalvågar; Etiketter af papper; Fernissor; Fingerborgar och Syringar; Färger och Färgningsämnen; Gardiner: enklare; Garn: alla slag; Gevär; Glas: icke slipadt, mattslipadt eller annars af dyrare kvalitet; Hagel; Handskar; Handskskinn; Hattar: icke af siden, halfsiden eller med plymer och dylikt försedda; Horn: knappar och »andra slag»; Hudar och Skinn, utom dyrbarare pelsverk; Häkter, Hakar och Hyskor; Hängslen: »andra slag»; Ingefära; Instrumenter; Jern och Stål: alla icke förgyllda, försilfrade eller bronserade arbeten; Kakel; Kanel; Kardemummor; Kautschuk: alla slag; Kemiskt-tekniska preparater, ej specificerade; Kitt: alla slag; Kläder: icke af silke och dyrbarare tyger; Knallhattar; Knappar: af enklare slag; Knifvar och Gafflar: alla enklare slag; Koppar: »andra helfärdiga arbeten», opolerade och polerade; Kopparsticks-, Stålsticks- och Träsnittsaftryck; Korgmakeriarbeten; Korkar, skurna: utan beslag; Krut och andra sprängämnen; Lack; Lagerblad; Lakritz; Lampor och Lyktor: alla enklare slag; Lim; Ljus; Läderarbeten; Maskin- och Vagnsmörja; Mattor: alla enklare slag; Munlack; Muskott: torr; Muskottblomma; Mössskärmar; Möbler: enklare slag; Nattsäckar, Kappsäckar och Hattfodral; Neglikor; Nålar: enkla slag; Nät: af bomull eller linne; Oljor: alla slag utom konjak-, rum- och arrakessenser; Papp; Papper: kardus-, makulatur- samt skrif- och postpapper; Papperstapeter och bårder; Paraplyer och dylikt: icke af siden; Patroner; Pennor: skrif-; Pennskaft: utom af guld eller silfver; Peppar; Porslin: oäkta; Portföljer, Penningbörsar och Väskor: »andra slag»; Rör och enklare arbeten deraf; Sadelmakeriarbeten; Saxar: »andra slag»; Senap; Siktar och Säll; Sirup; Skodon: alla enklare slag; Skriftaflor; Slöjdvaror; Snörmakeriarbeten: »andra slag»; Sprutor; Strumpor: »andra slag»; Strumpstickor; Stärkelse; Såpa; Säckar; Sängkläder: alla enklare slag; Tenn: alla slag; Terpentin; Tråd och arbeten deraf: utom af guld eller silfver; Trävaror: ej försilfrade eller förgyllda; Tvål;

Tändstickor; Ur: alla enklare slag; Vadd: »andra slag»; Vagnar och Åkdon: enklare slag; Vantar: »andra slag»; Vekar; Visit- och Adresskort; Väfnader: alla slag utom siden, gaz, stramalj, felb, plys o. d.; Zink: utom målning; Ättika.

De inkomster, hvarom staten skulle gå miste, derest Riksdagen finner för godt att vidtaga här föreslagna lindringar i det rådande betrycket, borde enligt min tanke fyllas genom höjda tullar å *verkliga* lyxartiklar, för så vidt ingångna handelstraktater sådant tillåta, och möjligen genom höjd bränvinskatt, men helst, så långt ske kan, göras öfverflödiga genom inskränkningar i statsutgifterna; och huru härmed än må ställas, anser jag det rättvisa och billighet ovilkorligen fordra, att de produkter, landtmannen *behöfver köpa*, icke utsättas för någon orättvis beskattning till förmån för statsverket och industriens idkare.

Det stora öfverskottet i statskassan, som förklarats bevisa det nu rådande systemets utmärkta fördelar och göra ökade statsinkomster öfverflödiga, borde ju lämpligast kunna användas till förekommande af de olägenheter, som mitt förslags antagande skulle kunna komma att i början medföra.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles vördsamt.

Stockholm den 3 maj 1887.

E. Åkerlund.

Sedan denna motion nedskrifvits, har upplysts, att det stora öfverskottet i statskassan från år 1886 inskränkts till mycket blygsamt, om ens något belopp, samt att så väl därför som af andra orsaker med ganska stor säkerhet kan antagas, det brist kommer att uppstå uti såväl 1888 som 1889 års riksstater, för så vidt ej någon möjlighet till inskränkning af statsutgifterna under dessa år kan upptäckas, eller höjd bevillnings erläggande beslutes; och om därför bevillningsutskottet skulle anse här ofvan föreslagna lindringar i det rådande betrycket föranleda allt för stor och hastig minskning af statsinkomsterna, vågar jag föreslå, det i så fall endast en femtedel af ifrågavarande tullsatser under hvardera af åren 1887, 1888, 1889, 1890 och 1891 afskrifves.

Stockholm den 12 maj 1887.

E. Åkerlund.